

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 90/2026
03.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Светлане Томић Локић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и др., због кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114 став 1. тачка 4) у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног ББ, адвоката Тање Ристић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 664/17 од 01.04.2025. године и К 664/17 Кв 2342/25 од 06.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.02.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног ББ, адвоката Тање Ристић, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Београду К 664/17 од 01.04.2025. године и К 664/17 Кв 2342/25 од 06.11.2025. године и предмет враћа Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 664/17 од 01.04.2025. године делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова окр. малолетног сада пунолетног ББ, у износу од 2.093.400,00 динара, на име награде и нужних издатака, док је у преосталом делу, а до тражених 7.996.500,00 динара, захтев одбијен као неоснован. Истим решењем, наложено је рачуноводству Вишег суда у Београду да у року од 60 дана од дана правноснажности решења, изврши уплату и то 30% од претходно наведеног износа, у висини од 628.020,00 динара, адвокату Сањи Ристић, адвокату из ..., који се води код ... банке а.д. Београд, док преосталих 70% од претходно наведеног износа у висини од 1.465.380,00 динара уплати на рачун ВВ, на текући рачун који се води код банке Поштанска штедионица а.д. Београд, све на терет буџетских средстава суда.

Решењем Вишег суда у Београду К 664/17 Кв 2342/25 од 06.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окр. малолетног сада пунолетног ББ, адвоката Сање Ристић од 17.04.2025. године, изјављена против решења Вишег суда у Београду К 664/17 од 01.04.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац малолетног сада пунолетног ББ, адвокат Тања Ристић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 1. и 2. тачка 7) ЗКП и члана 265. став 1. ЗКП у вези члана 2. став 2. и члана 11. и 10. став 3. важеће Адвокатске Тарифе, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или укине другостепено решење и врати предмет на поновну одлуку или преиначи побијано другостепено решење тако што ће досудити трошкове поступка до траженог износа од 7.996.500,00 динара, увећаног за трошкове на име састава жалбе од 250.000,00 динара.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је основан.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП јер, приликом доношења одлуке о трошковима поступка није примењена Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката „Сл.гласник РС“ бр.43/2023 од 26.05.2023. године, а која је ступила на снагу 03.06.2023. године, већ је на радње одбране и заступања, суд погрешно применио Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник РС“ 129/2007, 23/2010 и 15/2012) и Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник РС“ 121/2012, 99/2020 и 37/21), узимајући као релевантно за доношење одлуке о висини трошкова, време предузимања радњи.

Из списка предмета произлази да су пресудом Вишег суда у Београду К 664/17 од 19.04.2023. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1086/23 од 25.10.2024. године, ставом првим, окр.АА, окр. ГГ и окр. мал. сада пунолетни ББ, на основу члана 423. тачка 2. ЗКП, ослобођени оптужбе да су извршили кривично дело тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. став 4. у вези члана 33. КЗ, ставом другим, окр.АА, окр. ГГ и окр. мал. сада пунолетни ББ, на основу члана 423. тачка 2. ЗКП, ослобођени оптужбе да су извршили кривично дело разбојништво из члана 206. став 2. КЗ, док је ставом трећим према окр. ГГ одбијена оптужба да је извршила кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, док је на основу члана 87. КЗ према окр. ГГ изречена мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци пресуде и одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Бранилац окр. малолетног сада пунолетног ББ, адвоката Сања Ристић поднела је дана 21.02.2025. године захтев за исплату трошкова кривичног поступка, уз специјално пуномоћје којим је окр.малолетни, сада пунолетни ББ овластио адвокату Сању Ристић и своју мајку ВВ, да у његово име и за његов рачун приме трошкове кривичног поступка, тако што ће 30% од укупног износа потраживања бити уплаћено на рачун

браниоца адв. Сање Ристић, док ће преосталих 70% износа потраживања бити уплаћено на рачун његове мајке ВВ, у укупном износу од 7.996.500,00 динара.

Виши суд у Београду је приликом доношења првостепене одлуке о трошковима поступка, окр.малолетном сада пунолетном ББ делимично признао трошкове настале у току кривичног поступка (таксативно наведени у образложењу решења), с тим што је, имајући у виду да је током трајања кривичног поступка дошло до промене Адвокатске тарифе, нашао да за процесне радње, за које су окривљеном признати трошкови, а које су предузете пре 24.12.2012. године, применио је Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката „Сл.лист СРЈ бр. 54/98, 75/99, 8/2001, 11/2002, Сл.лист СЦГ, бр.32/2003, 58/2004, 5/2006, Сл.РС, бр.129/2007, 53/2010, 15/2012“, а за процесне радње предузете од 24.12.2012. године до 03.06.2023. године, суд је применио Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката „Сл.лист РС 121/2012, 99/2020 и 37/2021), позивајући се на одредбе члана 7. и 10. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, односно наводећи да треба применити Тарифу која је важила у време када је адвокат предузимао процесне радње, те му је окривљени или „унапред или након предузете радње“, односно у сваком случају пре 03.06.2023. године имао извршити уплату, те образлажући овакво поступање опасношћу од неоснованог обогаћења окривљеног. Такав став, заузео је и другостепени суд, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, изјављеној против првостепеног решења.

Поступајући на описани начин, по ставу Врховног суда, Виши суд у Београду је побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ступила је на снагу 03.06.2023. године, а одредбом члана 11. Тарифе прописано је да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

То даље значи да одлука о трошковима кривичног поступка, у смислу члана 11. важеће Адвокатске тарифе, подразумева одлуку којом се одлучује о обавези плаћања трошкова кривичног поступка, а не одлуку којом се посебним решењем одлучује само о висини тих трошкова.

Кривично одељење Врховног суда је донело закључак од 26.12.2023. године у погледу тумачења примене члана 11. важеће Адвокатске тарифе и у тачки 2. овог закључка је наведено да би начело правне сигурности проистекло из устаљене судске праксе оправдавало да се приликом доношења одлуке о трошковима поступка након 03.06.2023. године важећа Адвокатска тарифа примењује у погледу обрачуна висине награде за рад адвоката на основу измењене вредности једног поена, без обзира на то да ли су радње заступања и одбране од стране адвоката предузете пре или након тог датума (уколико раније није донета одлука о трошковима кривичног поступка), док је у тачки 3. истог закључка наведено да се Адвокатска тарифа због забране повратног дејства не може применити на радње одбране и заступања обављене пре њеног ступања на снагу, које нису биле тарифиране по „ранијој Адвокатској тарифи“ или нису тарифиране на исти начин или у истом проценту, као и на другачији обрачун накнаде трошкове насталих у време важења „раније Адвокатске тарифе“, нити на раније утврђене основице за обрачун награде за поједине поступке.

Како је кривични поступак против окривљеног малол.сада пунолетног ББ правоснажно окончан дана 25.10.2024. године доношењем пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1086/23, те имајући у виду цитирану тачку 2. усвојеног закључка, по оцени Врховног суда, погрешан је закључак нижестепених судова изнет у побијаним решењима, односно тумачење одредбе члана 11. важеће Адвокатске тарифе - да окривљеном на име ангажовања браниоца за процесне радње, предузете у време важења раније Адвокатске тарифе, а за које су му признати трошкови, истом припадају трошкови кривичног поступка по тој Адвокатској тарифи. Ово стога што се не ради о процесним радњама које нису биле тарифиране по ранијој Адвокатској тарифи или о радњама за које је важећом Тарифом предвиђен другачији начин обрачуна накнаде трошкова. Сходно томе, Врховни суд налази да је у конкретном случају за радње за које је окривљеном признао трошкове кривичног поступка, суд био дужан да примени важећу Адвокатску тарифу, сагласно члану 11. исте, а приликом одлучивања није био овлашћен да, позивајући се на одредбу члана 10. Адвокатске тарифе, улази у однос између браниоца и окривљеног у погледу тренутка плаћања поједине процесне радње, с обзиром да тај моменат није релевантан за примену нити тумачење члана 11. Адвокатске тарифе.

Из наведених разлога, Врховни суд је поднети захтев за заштиту законитости усвојио као основан и, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, побијана решења укинуо и предмет вратио Вишем суду у Београду на поновно одлучивање, како би се у смислу разлога изнетих у овој пресуди отклонила учињена повреда закона и донела правилна и на закону заснована одлука.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић